

EDITORIAL

Ara fa setanta anys, exactament, un grup de joves igualadins amb inquietuds literàries i artístiques van crear la *Revista d'Igualada*, una publicació que va tenir una vida efímera -nou números, al llarg de dos anys- però que ha restat entre nosaltres com un dels millors referents de la premsa local i comarcal de l'Anoia. Més enllà de la peripècia individual dels seus promotors i de l'època històrica en què els va tocar de viure, la lectura de la col·lecció de la *Revista d'Igualada* posa de manifest una voluntat exemplar d'editar una publicació ben escrita i ben dissenyada, que constitueix una aportació cultural d'una dignitat i una qualitat indiscutibles.

A la ratlla d'un nou mil·lenni, és evident que els temps han canviat molt i que tant el món de la cultura com el dels mitjans de comunicació han sofert transformacions realment extraordinàries. Pel camí d'aquesta lògica mutació, la ciutat d'Igualada i els diversos municipis de l'Anoia han viscut multitud d'experiències culturals, més o menys reeixides, d'un abast i d'una durada molt diferent. Per cenyir-se només a la capital de la comarca, i com a simples referents exemplars d'una relació que seria interminable, potser només cal esmentar la lloable tasca d'entitats com el Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada o l'Ateneu Igualadí de la Classe Obrera o d'iniciatives com el grup Anabis de la nostra postguerra o el grup Lacetània dels anys seixanta.

Avui, una simple mirada a la realitat del nostre món de la comunicació ens permet de constatar la inexistència entre nosaltres d'una publicació periòdica que, situant-se fora de l'àmbit de la recerca i de la informació estricta, projecti

des de la comarca de l'Anoia una veu específica referida al pensament i a la cultura, amb voluntat de divulgar qüestions d'interès general o de contribuir al debat necessari d'aquells temes que, per la seva pròpia complexitat, no solen tenir cabuda en les publicacions existents.

La vella *Revista d'Igualada* reneix, doncs, amb la voluntat de venir a cobrir aquest buit evident, i a partir de la iniciativa de gairebé una trentena de persones que, com els primers fundadors de la revista, formen part d'una mateixa generació i comparteixen, en la pluralitat de les seves expressions, unes mateixes inquietuds culturals i artístiques. Més enllà d'això, els límits de la nostra proposta volen ser amplíssims, oberts a tota mena de col·laboracions i suggeriments, amb l'única pauta de fer una contribució a la cultura de tots i amb l'única senyera d'uns valors democràtics i catalanistes que tothom pot compartir i que no són patrimoni exclusiu de ningú.

Dit això, només ens resta expressar la voluntat de la revista d'ocupar-se d'una gran varietat de qüestions, de posar l'accent en l'art i la creació literària, de no cenyir-se en absolut a temes locals i comarcals i de no voler interferir la tasca de publicacions de caràcter més pròpiament científic o erudit. Amb una visió contemporània i innovadora de les qüestions, amb una pluralitat ideològica que confessem de manera expressa, voldríem publicar articles en el terreny del pensament, de la història, de les ciències socials, de la poesia i la narrativa breu, de la biblioteconomia, de la psicologia, de l'art, etc. etc.

No tenim intenció de publicar editorials de manera regular, car pensem que els continguts de la revista ja parlaran en nom d'ella mateixa. Tanmateix, no podríem evitar de fer-ho en aquest primer número i d'aprofitar l'aparició de la segona època de la *Revista d'Igualada* per transmetre una salutació ben especial a les publicacions locals i comarcals que viuen entre nosaltres i a les diverses revistes culturals que, amb afanys similars als nostres, són presents, sortosament, al llarg i ample del nostre país.

